

Πολυτεχνείο 2021: Αν το παρελθόν μιλούσε, θα δίδασκε. Αν το μέλλον άκουγε, θα φώναζε

Φέτος, παρά τις επιδιώξεις της κυβέρνησης και αστικών κύκλων, **πραγματοποιήθηκε ο τριήμερος εορτασμός του Πολυτεχνείου πανελλαδικά,** με πλήθος γενικών συνελεύσεων και μαζικές διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις δίνοντας το μήνυμα ότι ο αγώνας για τα σύγχρονα δικαιώματα της νεολαίας και των εργαζομένων παραμένει επίκαιρος και αναγκαίος.

Εδώ και 48 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, **η 17η Νοέμβρη επιχειρήθηκε να σηματοδοτηθεί με διάφορους τρόπους.** Είτε με την μανιώδη προσπάθεια της αστικής πολιτικής να ξεμπερδέψει με την παρακαταθήκη της, με το περιβόητο «τέλος της μεταπολίτευσης», είτε με την μετατροπή της σε μια καρικατούρα, **ιδιαίτερα βολικής και ακίνδυνης αφήγησης μιας «γιορτής» της δημοκρατίας** που «ανήκει σε όλους», ακρωτηριάζοντας τον εξεγερτικό της χαρακτήρα. Στην πράξη, όμως η **ιστορική μνήμη** δεν είναι ένα βολικό απάγκιο ή διαβατήριο ελευθέρας, ανεξαρτήτως πολιτικής πορείας, αλλά ζώσα δύναμη στον παρόντα χρόνο, που νοηματοδοτείται διαρκώς από το διαχρονικό στίγμα του Πολυτεχνείου, ένα στίγμα αντιμπεριαλιστικό, αντικυβερνητικό και εξεγερσιακό.

Οι αστικές πολιτικές δυνάμεις επιχειρούν να μετατρέψουν το Πολυτεχνείο σε «πλυντήριο» που θα ξεπλένει τις πολιτικές τους αμαρτίες. Πρώτα και κύρια η **ΝΔ** που ενώ πέρυσι απαγόρευσε και κατέστειλε με τον πιο ακραίο τρόπο τις εκδηλώσεις, φέτος φοβήθηκε τις λαϊκές αντιδράσεις και αποφάσισε να εμφανιστεί ως δύναμη «εθνικής ομοψυχίας και μνήμης» για τη δημοκρατία που έφεραν οι αγώνες του Πολυτεχνείου, είτε εμφανιζόμενη στο μνημείο είτε μέσω δηλώσεων.

Πως μπορούμε να ξεχάσουμε την **ΠΑΣΠ,** που έσβηνε τα ιστορικά συνθήματα της πύλης του Πολυτεχνείου «Έξω αι ΗΠΑ – έξω το ΝΑΤΟ», επειδή δεν βόλευαν στην πολιτική της αφήγηση;

Όπως συμβαίνει και γενικότερα στην πολιτική, έτσι και στην σχέση με την ιστορική μνήμη, την σκυτάλη, παίρνει ο **ΣΥΡΙΖΑ,** που εμφανίζεται ως θεματοφύλακας της παρακαταθήκης του Πολυτεχνείου. Αλήθεια, όμως ποια είναι η σχέση του κυβερνητικού και μνημονιακού ΣΥΡΙΖΑ με την Αριστερά και τους αγώνες για «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία»;

Για να φρεσκάρουμε λίγο τη μνήμη, που «όταν επιστρέφει εκδικείται», **τα πεπραγμένα της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ:**

- 3ο Μνημόνιο, μείωση συντάξεων, αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και διάλυση ασφαλιστικών ταμείων
- Τσάκισμα του κατώτατου μισθού και καθορισμός του βάση τη «διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας» – Χτύπημα του απεργιακού δικαιώματος.
- Εκκίνηση της στρατηγικής σχέσης με τις ΗΠΑ, που οδηγεί στην μετατροπή της Ελλάδας σε απέραντη αμερικανική βάση, ανταλλαγή φιλοφρονήσεων με τον «διαβολικά» καλό Τραμπ.
- Απαγόρευση κυκλοφορίας στις 15 και 16 Νοεμβρίου του 2016 εν όψει της έλευσης του Ομπάμα και θυροκολλήσεις της απαγόρευσης έξω από γραφεία πολιτικών οργανώσεων (ανάμεσα σ’ αυτές και του ΝΑΡ) για εκφοβισμό.
- Αντί για διάλυση των ΜΑΤ, αναβάθμιση της αστυνομικής καταστολής και εμφάνιση αύρας -40 χρόνια μετά- στο Πολυτεχνείο του 2018. Ξύλο σε διαδηλωτές σε εργατικούς και νεολαιίστικους αγώνες και απεργίες. Επιδρομή των ΜΑΤ στα γραφεία του ΝΑΡ.

Και τώρα **στην «αντιπολίτευση» έχει ψηφίσει τα μισά νομοσχέδια της ΝΔ,** ενώ με τα άλλα μισά «θα λογαριαστεί μετά», δηλαδή ποτέ.

Μαζί με πολλά ακόμη γεμίζει όλο το μενού της καπιταλιστικής πολιτικής. Ακόμη και πέρσι, για την ίδια την επέτειο του Πολυτεχνείου, θυμόμαστε τη συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ με

την κυβέρνηση της ΝΔ για την ακύρωση του τριήμερου εορτασμού του, μια επιλογή που συμπλήρωνε τη συναίνεσή του στην εγκληματική υγειονομική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ. Σε ποια πλευρά μιας άλλης εξέγερσης ενός σύγχρονου Πολυτεχνείου θα βρισκόταν άραγε σήμερα η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ; **Με τους καταπιεστές ή τους εξεγερμένους;**

Στο φετινό Πολυτεχνείο λοιπόν, φοιτητές και φοιτήτριες, κάποιοι από αυτούς μέλη αριστερών οργανώσεων και της νΚΑ, στάθηκαν μπροστά **στους εκπροσώπους της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ.** Είναι τα παιδιά που έχουν υποστεί τις συνέπειες της «ρεάλ πολιτίκ» στη ζωή τους. Στην εκπαιδευτική ή εργασιακή τους διαλυμένη πραγματικότητα από τις βάρβαρες αστικές πολιτικές που ακολούθησαν και ακολουθούν μέσα από τις κυβερνήσεις τους αυτά τα κόμματα εξουσίας. Αυτοί οι φοιτητές δέχθηκαν μπουνιές και **βρέθηκαν με ανοιγμένες μύτες από τους μπράβους της βουλευτικής φρουράς** που εξασφάλιζε την απρόσκοπτη είσοδο στο χώρο των εκπροσώπων του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι οι ίδιοι φοιτητές που μαζί με χιλιάδες ακόμη νέους και νέες του κινήματος τα τελευταία χρόνια έχουν βρεθεί αντιμέτωποι τόσο με την αστυνομική βία και την αστική δικαιοσύνη όσο και με το φασισμό και τη Χρυσή Αυγή δεκάδες φορές, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ επεδίωκε κυρίως να «εκπροσωπήσει» εκλογικά τη διαμαρτυρία. Αυτούς αποκαλούν ως «φασίστες» με τόσο θράσος μέχρι και βουλευτές και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, από κοινού με εκπροσώπους τη ΝΔ και του υπόλοιπου αστικού πολιτικού συστήματος!

Τέτοια όμως είναι επιλεκτικότητα του κομματικού μηχανισμού προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ που τα αρχικά δημοσιεύματα που συνέχαιραν τους φοιτητές που έδιωξαν τον εκπρόσωπο της ΝΔ μετατράπηκαν αστραπιαία σε καταγγελίες για τραμπούκους που επιτίθενται στον ΣΥΡΙΖΑ. Ένα βήμα παραπέρα, «θυματοποίησαν» τον μαχητή του αντιστασιακού κινήματος, Νίκο Μανιό και εκμεταλλεύτηκαν το ιστορικό φορτίο της διαδρομής του για να αντλήσουν πολιτική υπεραξία. Ο ίδιος, ως γραμματέας του ΣΦΕΑ, βρισκόταν για πολλές ώρες μέσα στον χώρο του Πολυτεχνείου, και δεν στοχοποιήθηκε, ούτε συγκέντρωσε προσωπικά την οργή του παρευρισκόμενου κόσμου, όπως διαδίδουν με αισχρά ψέματα κύκλοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι στην πράξη **ρίχνουν νερό στον μύλο της κυβέρνησης περί δήθεν ανάγκης πανεπιστημιακής αστυνομίας για να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα «ανομίας».**

Στην ουσία αναζητούν απελπισμένα δικαιολογίες για να οχυρωθούν προκαταβολικά σε μια γραμμή υπεράσπισης μιας δεξιάς αστικής και αυταρχικής πολιτικής που πλέον ούτε κατ' όνομα δεν είναι αριστερή, και η μόνη σχέση που έχει με την αριστερά είναι η βαριά δυσφήμηση της, τόσο κατά την διάρκεια της διακυβέρνησης

ΣΥΡΙΖΑ όσο και σήμερα με την απουσία ουσιαστικής αντιπολίτευσης στη ΝΔ.

Τα μέλη της νΚΑ προσπαθούν να αποδεικνύουν καθημερινά τις αξίες της αριστεράς και του σύγχρονου κομμουνιστικού κινήματος στη δουλειά, στις σχολές, στα σχολεία, στις γειτονιές, σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα που δίνει η νέα γενιά για το μέλλον της και σίγουρα **απέχουν από αυτές εκείνων που τις πούλησαν για να σφιχταγκαλιαστούν με τον πλούτο και την αστική εξουσία.** Οι απειλές και η οργανωμένη στοχοποίηση που εκτοξεύεται από την αξιωματική αντιπολίτευση κατά της νΚΑ και του ΝΑΡ έχουν σημασία και προϊδεάζουν για μια ανοιχτά επιθετική στάση απέναντι στην αριστερά και ειδικά την αντικαπιταλιστική-κομμουνιστική Αριστερά. Φυσικά, **θα πάρουν την απάντηση που τους αξίζει, στο πεδίο των συλλογικών κοινωνικών αγώνων και της πολιτικής-προγραμματικής αντιπαράθεσης.**

Για όσους ονειρεύονται κάποιο «τείχος της Δημοκρατίας» αυτό δυστυχώς είναι γκρεμισμένο από το ίδιο το σύστημα που επιτίθεται ολοκληρωτικά στα δικαιώματα και τις ελευθερίες εργαζομένων και νεολαίας. **Στα συντρίμμια του θα γεννηθούν, οι νέες ελπίδες και τα νέα Πολυτεχνεία της εποχής μας.**

18/11/2021
νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση